

கொக்கட்டிச்சோலை

தான் தோன்றிச்சரம்

கவிஞர் வெல்லவூர்ச் கோபால்

294.5

Class No	294.5
A No	16033 ✓

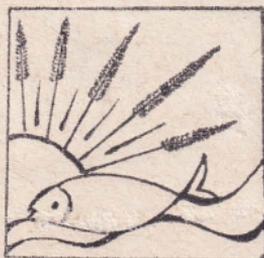

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரம்

- வெல்லவூர்க் கோபால்

S. PRASAD

ARAYANPATHY

விபுலம் வெளியீடு

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரம்

வெல்லவூர்க் கோபால்
(சீ. கோபாலசிங்கம்)

1ம் பதிப்பு - 1992 மார்கழி

வெளியீடு:

விபுலம்

7, ஞானசூரியம் சதுக்கம்,
மட்டக்களப்பு.

அட்டை:

“வசிகரா அட்வடைசர்ஸ்” கொழும்பு.

அச்சு:

“ஹெஸ்கொம்” மட்டக்களப்பு.

விலை: ரூபா. 30/-

கொக்கட்டிச்சோலை
சிறி தான்தோன்றிஸ்வரன் தேவஸ்தான
சபையினரின்

ஆசியுரை

ஈழத்துத் திருத்தலங்களுள் தனிச்சிறப்புப் பெற்றது. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரம் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் திருப்படைக் கோயில்களுள் முதன்மை பெற்ற ஒரேயொரு சிவன் கோயிலாகவும் தேரோடும் கோயிலாகவும் இது விளங்குகின்றது. இப்பெருமானின் கீர்த்தி பற்றிக் கல்வெட்டுக்களும் கிராமியப் பாடல்களும் வழிமுறைக் கதைகளும் எடுத்தியம்பினாலும் சரியான அறிமுகம் ஒன்றில்லாக்குறைபாடு நீண்ட காலமாக இருந்தே வந்துள்ளது. இதனைக்கவிஞர் வெல்லூர் கோபால் நீக்கி வைக்க முற்பட்டுள்ளமை பெருமைப்படத்தக்கதும் பாராட்டப்பட வேண்டியதுமாகும். தலவரலாற்றினையும் எம்பெருமானின் அருட்பெருமையினையும் அவரது பதிகம், ஊஞ்சல், சிந்து, சும்மி என்பன அழகுபட எடுத்தியம்புகின்றன. ஏற்கனவே அவரால் எழுதப்பட்டு இலங்கை வானொலியில் சில வருடங்களின் முன்னர் 'பக்த ரஞ்சனி'யில் ஒலிபரப்பான இசைப் பாடல்களும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிஞரின் பணி தொடர வாழ்த்துகின்றோம். இன்றுபோல் என்றும் சிறி தான்தோன்றிஸ்வரப் பெருமான் அவருக்கு அருள் புரிவாராக.

சிறி தான்தோன்றிஸ்வரன்
தேவஸ்தானம்,
கொக்கட்டிச்சோலை.

ஆல்ய பரிபாலன சபை

ஈழத்து முன்னணி எழுத்தாளரும்
 வடக்குக் கிழக்கு மாகாண உதவிச் செயலாளருமான
 அன்புமணி (இரா நாகலிங்கம்) அவர்களின்

அணிந்துரை

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தேசக் கோயில்கள் என அரசாங்க மதிப்புடன் இலங்கை வர்த்தமானிப் பத்திரிகையில் பிரகடனப்படுத்தி வருடாந்த உற்சவங்கள் நடைபெறும் கோயில்கள் மிகச்சிலவே. அவற்றுள் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரன் ஆலயம், மண்டுர் முருகன் ஆலயம், சித்தாண்டி முருகன் ஆலயம் என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவ்வாலயங்களின் வருடாந்த உற்சவங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் பக்தர்கள் கூடுவதும் தமக்கு ஏற்படும் கவலைகளையெல்லாம் மறந்து பக்தி வெள்ளத்தில் நீந்தி மனநிம்மதி பெறுவதும் இறைவன் இம்மக்களுக்கு அருளும் பக்திமார்க்கமாகும். சோதனைகளும் வேதனைகளும் சூழ்ந்து வாழ்க்கையை சின்னா பின்னப்படுத்திய போதும் பாரம்முழுவதையும் அவன் மேற் போட்டு நேர்த்திக்கடன் செலுத்தி எல்லாம் அவன் செயல் எனும் ஆழ்ந்த தத்துவத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வது இப்பகுதி மக்களினது தனிப்பண்பாகும்.

தான் தோன்றிஸ்வரர் ஆலய உற்சவத்தில் 'தேரோட்டம்' என்பது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி. இவ்வைபவத்தில் சனசமுத்திரமாக மக்கள் அலைமோத அச்சமுத்திரத்தில் பிரமாண்டமான வடக்கயிற்றை நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் எறும்புக்கூட்டமாகப் பற்றியிழுக்க தேர் ஒரு கப்பலைப்போல அசைந்து வருவதும் அரோகராக்க கோஷம் சனசமுத்திரத்தில் பேரிரைச்சலாக அலைமோத நிலத்தில் புரளும் காவடிக்காரர்கள்,

திச்சட்டி ஏந்தும் பெண்கள் ,பஜனைக்காரர்கள், முதலியோர் சமுத்திர அலையாக ஆர்ப்பரிப்பதும் கதிர்காம உற்சவத்தையும் மிஞ்சும் பக்திப் பரவசநிகழ்ச்சியாகும்.

இந்நிகழ்ச்சிக்கு மூலகாரணமானதேர் மிக உயரமானது. மிகப்பழமையானது, முழுவதும் மரத்தினாலான சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் ஆள் உயரமாகச் சில்லுகளைக் கொண்டது. குறிப்பிட்ட விதிகளின்படி சகல நடைமுறைகளும் பின்பற்றப்படாவிடில் அணுவளவும் அசையாது அப்படியே நின்று பக்தர்களை ஆச்சரியக் கடலில் மூழ்கடிப்பது.

இக்கோயில் தலம் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இதன் தொன்மையை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. மட்டக்களப்பு மான்மியம் தரும் தகவல்களின்படி கி. பி. 3ம் நூற்றாண்டளவில் குணசிங்கன் (301 — 382) மட்டக்களப்பை ஆண்டு வந்த காலத்தில் கலிங்க தேசத்து (ஓரிசா) மன்னன் குகசேனனுடைய புதல்வி உலக நாச்சி இங்கு வந்து மண்முனை என்னும் பிரதேசத்தில் ஒரு புதிய குடியிருப்பை ஏற்படுத்தினாள் என்றும் அவளே தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தை அமைத்தாள் என்றும் அறியக்கிடக்கின்றது.

அதன்பின் இந்த அரசபரம்பரை சங்கிலித் தொடராக நீண்டு போத்துக்கீசர் காலத்தில் (கி. பி. 1560 — 1591) எதிர்மன்ன சிங்கன் மண்முனையை ஆட்சி செய்கின்றான். பின் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மண்முனை தென்பகுதிக்கு கந்தப்போடி என்பவரும் மண்முனை வடபகுதிக்கு அருமக்குட்டி என்பவரும் நிலமைப் போடிகளாக நியமனம் பெறுகின்றனர். (தென்பகுதி என்பது அப்போது, இன்றைய பாணமை வரையிலான பிரதேசத்தையும் வடபகுதி என்பது வெருகலாறு வாயிலான பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும்).

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போதும் தற்போதைய மட்டக்களப்பு முக்கியத்துவம் பெறாது "மண்முனை" முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. அது மட்டுமன்றி போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் பல சைவக் கோயில்கள் அழிக்கப்பட்ட போதும்

கொக்கட்டிச்சோலை தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு பெரிய பாதிப்பு எதுவும் ஏற்படவில்லையென அறிகின்றோம். கோயிலை அழிக்க வந்த தளபதி திரும்பிச் சென்றதாகக் கூறப்படுவது நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. கல்மாடு புல்தின்ற கதை கர்ணபரம்பரைக் கதையென்றாலும் அதன்பின்னுள்ள மகிமையை மறுப்பதற்கில்லை. கதிர்காமம், தில்லை மண்டூர், கொக்கட்டிச்சோலை ஆலயங்கள் உருவான கதைகளில் உள்ள ஒற்றுமையும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இத்தகைய மகிமை வாய்ந்த இத்திருத்தலம் பற்றி பல வரலாற்றுக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் 'சீர்மேவு இலங்கை பதிவாழ்வுதரு செல்வமும்' என்று தொடங்கும்; கோணேசர் கோயில் கட்டிய குளக்கோட்டன் எனும் மன்னனையும் இக்கோயிலுடன் தொடர்புபடுத்தும் கல்வெட்டுப்பாடல் கவனிக்கத்தக்கது. இதன் மூலம் இம்மன்னனின் திருப்பணி அல்லது நிவஸ்தங்கள் இவ்வாலயத்திற்கும் கிடைத்திருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே மண்முனைப் பகுதியை ஆண்ட மன்னர்களால் போஷிக்கப்படும் மகத்துவம் பெற்றதாக இக்கோயில் விளங்குவதுடன் திருப்படைக் கோயில்கள் பலவற்றுள்ளும் வரலாற்று ரீதியான புகழும் தொன்மையும் இக்கோயிலுக்கு இருப்பது கண்கூடு.

இத்தகு புகழ்வாய்ந்த இக்கோயிலுக்கு இது காலவரை ஒரு வரலாற்றுநூல் இல்லாமல் போனது ஆச்சரியமே. இறைவன் திருக்குறிப்பாலன்றித் தலவரலாறுகள் தோன்றுவதில்லை என்பதை நினைவூட்டும் வகையில் இந்நூல் கோயிலின் தலவரலாற்றினுக்கு வித்திடுகின்றது.

கோயில் வரலாறு பற்றிய கட்டுரையுடன் திருப்பதிகம் பொன்னாஞ்சல், காவடிச்சிந்து, சும்மி தனிப்பாடல்கள் என்பன இத்தல வரலாற்று மலரின் இதழ்களாக விரிந்து மணம் பரப்புகின்றன.

மூர்த்தி சிறிதானாலும் கீர்த்தி பெரிது என்னும் முதுமொழிசிறி தான்தோன்றீஸ்வரருக்கு முற்றிலும் பொருந்துவது. அம்முது மொழி இந்நூலுக்கும் பொருந்தும். இந்நூலை யாத்தவர் நாடறிந்த கவிஞர் வெல்லவர் கோபால். அவர் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

'பார்வதியகம்'
ஆரையம்பதி.

இரா. நாகலிங்கம்
(அன்புமணி)

கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைத்
தலைவர் கலாநிதி சி. மௌனகுரு
B. A (Hons) Dip in Ed. M. A, Ph. D

அவர்களின்

முன்னுரை

இந்துக்களின் வாழ்க்கை முறைமை, சமூக அமைப்பு, கலாசார வெளிப்பாடு என்பவற்றிற்கும் கோயில் களுக்குமிடையே இடையுறவுகளும் (Inter Relation) இடையூடாட்டங்களும் (Inter Actions) உண்டு. பிர பலமான கோயில்கள் தாம் நிலைத்துள்ள எல்லைக் குள்ளும் அதற்கப்பாலும் வாழும் மக்கள் வாழ்வில் முறையே சிறப்பாகவும் குறிப்பாகவும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தல் இயல்பு. இவ்வகையில் ஒரு கோயிலை ஆராய்தல் அச்சமூகத்தினை ஆராய்தலுக்குச் சமனாகின்றது.

தான்தோன்றிஸ்வரர் கோயில் கொக்கட்டிச்சோலை மக்களின் கலாசார வாழ்க்கை முறைகளை வெளிக் காட்டும் ஒரு குறியீடு மாத்திரமல்ல, அது மட்டக் களப்பு வாழ் இந்துக்களின் கலாசார குறியீடுமாகும். அதன் வழிபாட்டு முறைகளில் இத்தனித்துவத்தைக் காணலாம். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின்வரலாற்றை எழுதுவோர்க்கு தான்தோன்றிஸ்வரன் கோயில் ஒரு முக்கிய ஆவணம். இக்கோயில் பற்றிய இந்நூல் வெளி வருவது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வரலாறு முழுமையாகவும் சரியாகவும் எழுதப்பட வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு என்றே கருதுகின்றேன்.

ஈஸ்பரம் என்ற பெயரையும் இந்துமக்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்கையும் பாரம்பரியப் பெருமைகளையும் கொண்ட இக்கோயிலின் வரலாறு பல்வேறு சோணங்களில் எழுதப்படுதல் அவசியம். இவ்வகையில்

முன்னரேயே சிலமுயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுமுள்ளன. இவ்வரிசையில் வெல்வெலுர்க்கோபால் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரத்தை எழுதியுள்ளார். பக்திநெறி நின்று தான்தோன்றிஸ்வரனைத் தரிசிக்கும் இவர்; வரலாறு, புராணம், சர்ணபரம்பரைக் கதை என்பனவற்றிற்கூடாக தான்தோன்றிஸ்வரத்தையும் தான்தோன்றிஸ்வரனையும் அறிமுகம் செய்வதுடன் பாப்புனையும் வல்லமை வாய்க்கப் பெற்றமையினால் பதிகம், ஊஞ்சல், சிந்து, சும்மி, மெல்லிசை என்ற பாவடிவங்களில் ஈஸ்வரனைத் துதித்துமுள்ளார்.

தான்தோன்றிஸ்வரனை அறிந்தார்க்கு நினைவுகூர்தலாகவும் அறியாதோர்க்கு அறிமுகமாகவும் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

கோபால் நமக்கு நீண்டநாட்பரிச்சயமுடையவர். பிறந்த மண்ணுக்கு தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ற துடிப்பும் ஆர்வமும் சீர்திருத்த எண்ணங்களும் கொண்ட சிறுவனாக எனக்கு அவர் அறிமுகமான ஆரம்ப காலங்கள் இன்றும் என் நினைவில் இருக்கின்றன. காலம் அவரில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அது காலத்தின் இயல்பு. வாழ்வுதரும் அனுபவமும் அறிவும் அவர் எழுத்துகளுக்கு ஆழமும் வலுவும் தரவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
மட்டக்களப்பு.

கலாநிதி சி. மௌனகுரு

விபுலம் வெளியீட்டுரை

இது விபுலத்தின் இரண்டாவது வெளியீடு. எமது இரண்டாவது வெளியீடு இவ்வளவு விரைவில் வெளிவரும் எனநாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. எமது முதல் வெளியீடான கலாநிதி சி. மௌனகுருவின் பழையதும் புதியதும் நூலுக்கு வாசகர்கள் தந்த ஆதரவு எமக்கு மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் தருகின்றது. இந்நூலுக்கும் உங்கள் ஆதரவு கிடைக்கும் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

கவிஞர் வெல்லவூர்க் கோபாலின் தான்தோன்றீச்சரம் எனும் இந்நூல் கிழக்கு மாகாணத்தின் பிரசித்திபெற்ற கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றீஸ்வரர் கோவில் பற்றிய ஒரு மஞ்சரியாகும். இந்நூலை வெளியிட அனுமதி தந்த கவிஞர் வெல்லவூர்க் கோபாலுக்கு எமது நன்றி.

மட்டக்களப்பின் வரலாற்றுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது இக்கோயில். இக்கோயிலைப்பற்றி வரலாற்று நோக்கிலமைந்த நூல் ஒன்றை வெளியிடும் திட்டமும் விபுலத்திற்குண்டு.

தேவை உங்கள் ஆதரவே.

- விபுலம் வெளியீட்டுக்குழு

இல. 7: ஞானசூரியம் சதுக்கம்,
மட்டக்களப்பு.

1992-12-01

நுழைவாயில்...

வினாக்கம்: காலமாற்றம் நம்மை எங்கேயோ இட்டுச் சென்றுவிட்டது. இது ஒரு யுகத்தின் முடிவா? அல்லது ஆரம்பமா? என்பது தெரியவில்லை. மானிட வாழ்வும் அத்தகையதே. முதலும் முடிவும் தெளிவற்றதாகி விட்டது. தெளிவானதும் முதலும் முடிவுமற்றதுமான ஒரு பரம் பொருள் நம்மை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது. நமது வாழ்வு, தாழ்வு, நன்மை தீமை, அனைத்தையும் அது அளவீடு செய்கின்றது. தானும் ஆடி நம்மையும் ஆடவைத்து வேடிக்கை பார்க்கின்றது. வேள்வித்தீயில் வேகாத வேதமது. நம்மைத்தேடி அது வருவதா? அதைத்தேடி நாம் ஓடுவதா?

இத்தனை காலமும் நான் அதைத்தேடிச் செல்லவில்லை. காலத்தின் கட்டாயம் இப்போது அதைத் தேடச் சொல்கின்றது. கொக்கட்டிச்சோலை தான் தோன்றீஸ்வரன் நமக்கு நன்கு பரிட்சயமானவன். எனினும் நம்மில் பலர் அவனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இது யார் குற்றம்? இதற்கு நான் மட்டும் விதிவிலக்காதி விடமுடியுமா என்ன? நீக்கமற நிறைந்துள்ள அப்பரம் பொருளை நெருக்கமுறக் காதலிக்காதது அவன் குறையில்லையே. ஒரு ஆபத்தான வேளையில் உங்களைப்போல் எனக்கும் அவன் கை கொடுத்தான். ஒரே ஒருதடவைதான் நான் அவனை நினைந்துருகினேன். பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து வந்துவிட்டான். உள்நினைந்து உருகிய என்னை வெளிவந்து காத்தருளிய தெய்வம். விபரிக்க முடியாத விளைவுகளை விளையாட்டாக்கி விட்டமே தாவி. வேண்டியவருக்கு வேண்டியவற்றிலும் மேலாக அளிக்கும் வள்ளலை எண்ணித் தொழுகின்றேன். திக் கெட்டும் புகழ்பரப்பக் கொக்கட்டிச்சோலையில் கோயில்கொண்ட சொக்கநாதனை நான் புரிந்து கொண்டுவிட்டேன்.

இதைப் படிக்கப்போகும் உங்களுக்கு நான் சேய் வது
கைமாறா அல்லது காணிக்கையா என்பது புரியாது. மலை
போன்ற உபகாரத்திற்கு மணி போன்றதா பிரதியுபகாரம்?
கைமாறு கருதாத தான்தோன்றிசனுக்கு என்னாலான
சிறிய காணிக்கையே இது. இதனைத் தொடர்ந்து பல
படையல்கள் அவன் பாதத்தடியில் சூவியட்டும். அப்புத்தம்
புதுமலரின் மலர்வு, மணம், அருள், பொருள், புகழ்,
அனைத்தையும் சுவைத்திட தமிழுலகம் விழிபூத்துக்காத்துக்
கிடக்கின்றது. அது உங்களால் முடியும் என்பது மட்டும்
தெளிவு. இதோ வழிவிடுகின்றேன். நன்றி.

143/23 எல்லை வீதி
மட்டக்களப்பு.

அன்பன்
செல்லவூர்க் கோபால்
(எஸ். கோபாலசிங்கம்)

நன்றிக்குரியவர்கள்...

மூன்றூரை எழுதி முகவரி தந்த
கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை
தலைவர் கலாநிதி சி. மௌனகுரு

அணிந்துரை தந்து ஆற்றுப்படுத்திய
இலக்கிய வித்தகர் இரா. நாகலிங்கம்

ஆசி வழங்கிய ஆலய சபையினர்

அறிவுப் பணியினை அறுவடை செய்திட
கிழக்கு மண்ணில் கிளர்ந்த ஞாயிறாய்
இச்சிறு படையலை
தந்திடும் விபுலம்

அழகுடன் அட்டையை ஆக்கிய ஓவியர்

குறுகிய நாளில் நிறைவுடன் சிறப்பாய்
அச்சுச் செய்த ஜெஸ்கொம் அச்சகம்

உள்ளடக்கம்

01. தலவரலாறு
02. திருப்பதிகம்
03. பொன்னூஞ்சல்
04. காவடிச்சிந்து
05. சும்மி
06. மெல்லிசை
(வானொலி -
பக்தரஞ்சனி)

தலவரலாறு...

ஈழத் திருநாட்டில் எழில்
வளம் மிக்க துமட்டக்
களப்புத் தமிழகம். அப்பிர
தேசத்தின் முதன்மைப்பகுதி
என பண்டைய காலத்தே
புகழப்பட்டது மண்முனைப்
பகுதி. அங்கே சிற்றரசர்
களும் நிலமைகளும் வன்னி
மைகளும் காலத்திற்குக்
காலம் அதிகாரபேற்றுடன்
வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது
மறுக்க முடியாத உண்மை
யாகும். அப்பகுதியின்
செழிப்பும் வனப்பும் மிக்க
பழம்பதி கொக்கட்டிச்
சோலை. இக்கிராமம் மட்டு
நகருக்கு தெற்கே மண்
முனைத்துறையூடாக சுமார்
பதின்மூன்று கிலோமீற்றர்
தொலைவில் அமைந்துள்
ளது.

இயற்கையழகு கொஞ்சம் இத்திருவிடத்தின் கண்ணே
வான் உயர்ந்தமரங்களைக் கொண்டு பரந்து கிடக்கும்
பெருவீதியில் நடுநாயகமாக சிறிதாந்தோன்றி ஈஸ்வரர்
கோயில் கொண்டுள்ளார்.

முற்காலத்தே தமிழக மன்னர்களால் சிறந்த ஆலயங்
களுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு சீர்வரிசை செய்யப்
பட்டதைப் போன்று ஈழத்திருத்தலங்கள் பலவற்றிற்கும்
நம்மன்னர்களும் மானியங்கள் வழங்கி வரிசைகள் செய்த
னர். இவ்வாலயங்களே தேசத்துக்கோயில்கள் அல்லது
திருப்படைக் கோயில்கள் எனும் சிறப்பைப் பெற்றன.
கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயமும் இப்
பெருமையைப் பெற்றதாகும். அத்தோடு மட்டக்களப்புப்
பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரேயொரு சிவன்கோயிலாகவும்
தேரோடும் கோயிலாகவும் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்
றது. இங்கு மூலமூர்த்தியாகிய சிவன் சுயம்புலிங்கமாகத்
தோன்றி அருள் பாலிக்கின்றார். எனவேதான் இத்திருத்
தலம் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் எனப்புகழப்படுகின்றது.

அத்துடன் கோணேசர் கோயில்கட்டிய குளக்கோட்
டன் மன்னனின் திருப்பணிகள் பற்றிய பாடலிலும் இத்
திருத்தலம் பற்றிய குறிப்பு காணக்கிடக்கின்றது.

“ சீர்மேவு இலங்கைபதி வாழ்வுதரு செல்வமும்
சிவனேச இருசமயமும்
செப்புதற் கரிதான மாணிக்க கெங்கையும்
செகமேவு கதிரமலையும்
ஏர் பெறும் தென்கயிலை வாழ்கோணலிங்கம்
மேன்மை தான் தோன்றிலிங்கம்
வெற்றிபுனை மயூர சித்திரசங் காரவேல்
வெள்ளைநாவற் பதியதாம்
பேர் பெறும் தென் திருக்கோயில் சிவாலயம்
சிவ பூசை தேவாரமும்
செய்முறைகள் என்றென்றும் நீடுழி காலமும்
தேசம் தளம்பாமலும்
ஏர் பெருகு பரிதிசுல ராசன் குளக்கோட்டர்

எவ்வுலகு முய்வதாக

எழுகோபுரம் கோயில் தொழுவார் தினம் தேட
எங்கெங்கு மியற்றி னரே!”

இங்கு “மேன்மை தான்தோன்றி லிங்கம்” என்னும் சொற்றொடரானது இவ்வாலயத்தையே குறித்து நிற்கின்றது.

இப்பெருமானது தோற்றமும் வரலாறும் பற்றிய மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் கூற்றினைப் பார்ப்போம்.

“குணசிங்கள் என்னும் அரசன் மட்டக்களப்பை ஆளும் போது கலிங்க ஓரிசா தேசத்தை அரசுபுரியும் குகசேனனுடைய புத்திரியாகிய உலகநாச்சி என்பவள் கௌதம புத்தரின் தசனத்தை எடுத்து தனது கூந்தலில் மறைத்து வைத்து கையங்கிரியிருந்து குருவம்சத்தார்மூலம் எடுத்துக் கொண்டுவந்து மணிபுரத்தில் இறங்கி விசய துவீபத்தில் வந்து மேகவர்ணனைக் கண்டு கோத்திரம் எல்லாம் கூறி விளங்கப்படுத்தி புத்தருடைய தசனத்தைக் கொடுத்தாள். அவனும் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி கொண்டு அவனுக்கு வேண்டிய சன்மானமெல்லாம் கொடுத்து மேலும் வேண்டுவது என்னவென்று கேட்டான். அவள் குடிவாழ்வில்லாத ஊர் ஒன்று தனக்கு வேண்டுமென்று கேட்டாள். அதைக் கேட்ட மேகவர்ணன் மட்டக்களப்பை அரசுபுரியும் குணசிங்கள் தனது நண்பனாகையால் ஒரு திருமுகத்தை வரைந்து அவனுக்கு கொடுத்து அனுப்பினான். குணசிங்கள் திருமுகத்தை வாசித்து சந்ததி உரிமை கொண்டாடி மட்டக்களப்பிற்கு வடபாகமாயுள்ள அம்பிளாந்துறைக் கப்பால் மண்ணேறுமுனை வளர்ந்து காடுசெறிந்து குடிவாழ்வற்ற பகுதியை நிரந்தரமாயீந்து ஒரு இடத்தில் குடிகளை அனுப்பி வெட்டித்தூர்த்து மாளிகையுண்டாக்கி உலகநாச்சிக்கு கையளித்தான். உலகநாச்சியும் குடிவாழ்ந்து சிலகாலம் சென்ற பின் தனது தம்பி உலகநாதனை தந்தையிடத்தில் அனுப்பிக் குகன் குடும்பம் நூறும் சிறைக் குடும்பம் முப்பனும் எடுப்பித்து குகக்கும்பங்களைத் தன் அருகாயிருத்தி அந்த இடத்தில் ஆலயமியற்றிச் சிவலிங்

கூத்தை ஸ்தாபித்து வணங்கி வந்தனர். பின்பு இன்னும் ஓரிசா நகரமிருந்து அனேக குடும்பங்களை அழைத்து காப்புமுனைக் காட்டையழித்துச் செப்பளிட்டு அப்பகுதிக்கு அரசியாகி மண்முனை என நாமம் சூட்டி வாழும்காலம் களப்பு முனைக்குத் தென்பாகமாயுள்ள காட்டை அழிப்பிக்கும் போது திடகனென்பன் கொக்கு நெட்டி மரத்தை வெட்ட உதிரம்பாய்ந்தது. அதைக்கண்ட திடகன் தனது உடைத்துணியால் மரத்து வெட்டுவாயைக் கட்டிவைத்துப் போட்டு உலக நாச்சியிடத்தில் இந்தச் செய்திகளை அறிவித்தான். உலக நாச்சியும் அந்த இடத்தில் போய்ப்பார்க்கும்போது அந்த கொக்குநெட்டி மரத்தடியில் ஒரு லிங்கம் இருந்தது. மறுபேர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதபடியால் உலக நாச்சியும் சிவலிங்கம் எனத் திட்டம் பண்ணி அவ்வனத்தை அழிப்பித்து தூசிநீக்கி ஆலயமியற்றி வடநாட்டுக் கொல்லரிடத்திலிருந்து பட்டர் மூவரை அழைப்பித்து பூசைபுரியும்படி திட்டம் செய்து அதிக கழனிகள் திருத்தி குணசிங்கனுடன் பிறந்தவனாகிய கிரசரசன் என்பவனை மணந்து ஒரு புத்திரனையும் ஒரு புத்திரியையும் பெற்று வாழ்ந்து வருங்காலம் தந்தபுரத்திலிருந்து ஆரம் தொடுக்கும் குடிகள் பதினமரை அழைத்து தனது குடிக்கருகாமை அமர்த்தி பத்தன் என்பவனை அவர்களுக்கு தலைவனாக்கி இரண்டு ஆலயங்களுக்கும் ஆரங்கட்டும் குடிகளாக வகுத்தனர். பின்பு சலிபிறந்து மூவாயிரத்து ஐநூற்று முப்பதாம் வருஷம் குணசிங்கனின் புத்திரன் அதிகதன் என்பவனுக்கு மண்முனையையும் இரு தினங்களில் பட்டங்கட்டினான்''

இவ்வாறு மட்டக்களப்பு மான்மியம் தொடர்கின்றது.

இது விடயமாக சில உண்மைகளை நாம் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். கொக்கட்டிச்சேலை சிறிதான் தோன்றிஸ்வரருக்கு தொடக்க ஆலயம் சுமார் ஆயிரத்து ஐநூற்றியறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுப்பப்பட்ட தென்பதுவும் அக்காலத்திற்கு முன்னிருந்தே மட்டக்களப்பு பிரதேசம் (பாணமை தொடக்கம் வாகரை வரையும்) முக்குக வம்சத்தினதும் குறிப்பாக கலிங்க குலத்தினது ஆழகைக்குட்பட்டிருந்ததையும் மேற்படிமான்மியத்தில் சொல்

லப்படும் மன்னன் மேகவர்ணனே மகாவம்சத்தில் கூறப்படும் அரசனாவான் என்பதினால் அக்காலத்திலேயே மட்டக்களப்பு தனிப்பேரரசாய் விளங்கிய தென்பதுவும் புலனாகின்றது. மேலும் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தின்மீது திகடனின் கோடரிப்பட்ட இடத்தில் 'சாத்துப்படி' எனும் சந்தனம் வைத்து மறைப்பதுவும் சிவலிங்கம் வெளிப்பட்ட சம்பவத்தை வலுப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. ஆலயம் அமைவுறுவதற்கு முன்னரே இச் சிவலிங்கமானது நீண்டகாலமாக வேடுவரின் வழிபாட்டுக்குட்படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் மறைந்திருந்ததெனக் கொள்ளவும் இடமுண்டாகையால் இதன் வரலாறு இன்னும் நீண்டதாகவேயிருக்கும்.

இவ்வாலயத்தின் அமைப்பானது திருக்கோயில் சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம், கோவில் போரதிவு சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம் என்பவற்றின் கட்டிட அமைப்பை ஒத்ததாக இருப்பதால் சமகாலத்தில் இவை எழுப்பப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதவும் இடமுண்டு. அத்தோடு தமிழகத்தில் சோழர் ஆட்சிக்காலத்திய கட்டிட வடிவனைக் கொண்டுள்ளதால் அக்காலத்தே அங்கிருந்து சிற்பிகளை வரவழைத்து இவ்வாலயத்தைக் கட்டியிருக்கலாம். இராஜராஜ சோழனுடைய ஆட்சிக்காலத்திலும் தொடர்ந்து இராஜேந்திர சோழருடைய ஆட்சிக்காலத்திலும் சோழருடைய ஆதிக்கம் பரவியும் சிவநெறி ஒங்கியும் இருந்தமையால் அவர்களது தொடர்பும் இவ்வாலயத்திற்குக் கிடைத்திருக்க முடியும். இது பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சி இன்றைய கால கட்டத்தில் மிகவும் பயனளிக்கத்தக்கதாகையால் இவ்வாலய வரலாற்றையும் இதனோடு ஒட்டிய பிற அம்சங்களையும் சிறப்பாக இங்குள்ள இரு தேர்களினது வடிவமைப்பு வேலைப்பாடு என்பன குறித்தும் விரிவாக ஆராய்வது சரித்திர ஆய்வாளர்களதும் குறிப்பாக இப்பகுதி வாழ் கல்விமான்களதும் கடப்பாடாகும்.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரருக்கு இரு சுற்று மதில்களும் நான்கு மூலைகளிலும் நான்கு மடங்ககளும் பிரதான ஆலயத்தைச் சூழ பார்வதியம்மன்,

ஆலயத்தின் எழில்மிகு தோற்றம்

விக்னேஸ்வரர், முருகப் பெருமான், வள்ளியம்மன், தேவயானை, மகாவிஷ்ணு வைரவர், நாகதம்பிரான், நவக்கிரகங்கள் என்பவற்றிற்கு சிறு சிறு ஆலயங்களும் அமைக்கப்பட்டு கொடித்தம்பத்தோடு கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், நிருத்தமண்டபம், மகா மண்டபம், என நான்கு மண்டபங்களுடன் கூடிய ஆலயம் அழகாகக் காட்சி தருகின்றது.

இவ்வாலயத்திற்கென ஆயிரம் ஏக்கர் வரை வயல் நிலங்கள் குளக்கோட்டன், கலிங்கமாகன், விமல தர்ம சூரியன், விக்கிரமசிங்கன் போன்ற மன்னர்களால் மானியங்களாக வழங்கப்பட்டிருந்தன. பெரும்பாலும் இன்று அவை பிறரால் அபகரிக்கப்பட்ட நிலையில் சுமார் நூற்றி ஐம்பது ஏக்கர் வயல் நிலங்களே எஞ்சிக்கிடக்கின்றன. இவையும் காலத்திற்குக்காலம் தனிப்பட்டவர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டவையெனத் தெரிகின்றது. பூபால கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களே அன்று தேசவன்னிமை எனும் சிறப்பினைப் பெற்றுள்ளனர். நாதனை (வெல்லா வெளி) வன்னிமையே இக்கோத்திரத்தின் இப்பகுதி கடைசி வன்னிமை எனத் தெரிகின்றது. அதன் பின் அரசு வன்னிமை தேசவன்னிமை அந்தஸ்தைப் பெறத் தொடங்கியதும் தான்தோன்றிச்சரத்தின் தலைமைப் பேற்றையும் இது அலங்கரிக்கத் தொடங்கியது. அரசு வன்னிமை அற்றுப்போனதும் (1900க்குப் பின்னர்) பழுகாமம் வேளாள சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களே இப்பொறுப்பினை ஏற்றுள்ளனர். பழுகாமம் அத்தியாகுடியைச் சேர்ந்த சுதேசவைத்தியர் த. சதாசிவம்பிள்ளை ஆசிரியரே கடைசியாக இப்பதவியை வகுத்தவராகும்.

நீண்டகாலமாக இவ்வாலயமானது முக்குக சமூகத்தைச் சார்ந்த மூன்று வண்ணக்குமாரின் தலைமைச் செயல்பாட்டினைக் கொண்ட பரிபாலன சபையே இவ்வாலயத்தை நிருவகித்து வருகின்றது. இச்சபையில் காலிங்கா குடியைச் சேர்ந்தவர் தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்க உலகிப்போடி குடியினைச்சார்ந்தவர் நிதி அலுவல்களைக் கவனிக்க படையாண்ட குடியைச் சார்ந்தவர் நிருவாகச்

செயல்பாட்டினைப் பார்த்துக் கொள்வார். இவர்களது பதவிக்காலம் ஆயுள்வரை நீடிக்கும். ஆரம்பம் முதற் கொண்டு அண்மைக்காலம் (1968) வரை மூன்று குடிவண்ணக்குமாம் சமபலம் கொண்டவர்களாகவும் எல்லாக்கருமங்களையும் ஒருமித்து நிறைவேற்றுபவர்களாகவுமே செயல்பட்டனர். காலக்கிரமத்தில் நிருவாகத் துறையில் இது பல்வேறு பிரச்சனைகளையும் ஒற்றுமையின்மையையும் விரிவடையச் செய்தது. எனவேதான் நிருவாகச் செயல்பாட்டை விரைவுபடுத்தி ஆலயத்தின் சிறப்பினைக் காண்பதற்கு நிருவாகப் பங்களிப்பு அவயசியமாயிற்று. இதன் அடிப்படையிலேதான் மூன்று வண்ணக்குமாருக்கும் உரிய பொறுப்புக்கள் பிரித்தொதுக்கப்பட்டதென அறியப்படுகின்றது.

தேசத்துக் கோவிலுக்குரிய தனித்துவமும் இங்கும் பேணப்பட்டே வந்தது. அகக்கடமைகளை கோவிலாரும் புறக்கடமைகளை வேளாளரும் செவ்வனே நிறைவேற்றி வந்தனர். பழகாமத்தைச் சேர்ந்த (அத்தியாகுடி, வச்சினாகுடி) வேளாளரின் பங்களிப்பு நினைவு கூரத்தக்கது. தற்போது இச்சமூகத்தினர் ஆலய செயல்பாட்டிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டது கவலைக்குரியது. நீண்டதோர் பாரம்பரிய பெருமையையும் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் கொண்ட தான்தோன்றிச்சரத்தின் நிருவாகச் செயல்பாட்டில் இந்நிகழ்வு ஒரு குறைபாடே.

இங்கு தினம் தோறும் மூன்று காலப்பூசை நடைபெறுகின்றது. தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சிவராத்திரி, மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், சித்திரைப்பிறப்பு, வைகாசிப் பெளர்ணமி, ஆடி அமாவாசை, தீபாவளி, கந்தசஷ்டிகார்த்திகை விளக்கீடு, திருவெம்பாவை போன்ற சகல விசேட தினங்களிலும் சிறப்பாக எம்பெருமானுக்கு அபிசேக பூசைகளும் திருவிழாக்களும் இடம்பெறும். அனைத்து விரதங்களும் தவறாது அனுஷ்டிக்கப்படுவதோடு சிவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, திருக்கார்த்திகை திருவெம்பாவை போன்றவை பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படும்.

இவ்வாலயத்தில் 'சங்கமர்' என்னும் வீரசைவர்களே பூசை புனற்காரங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். பொதுவாக திருப்படைக் கோயில்களில் இவ்வழிமுறை நீண்டகாலமாக கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ஈழத்துத் திருத்தலங்கள் பலவும் முன்னர் இவர்களாலேயே பூசை பண்ணப்பட்டு பின்னர் அந்தணக் குருமாரின் கைக்குமாறி இருக்கின்றன. 'சங்கமர்' எனும் சொற்பதம் "முழுமை பெற்ற ஆன்மா" எனும் விளக்கத்தை தருவதாகும்.

இவ்வாலயத்தில் குடிகொண்டு அருள்பாலிக்கும் எம் பெருமானின் பெருமையும் கீர்த்தியும் நாடறிந்ததே.

“நலமிலன் நண்ணினர்க்கு நல்லன்

சலமிலன் பேர் சங்கரன்” என்னும் திருவருட்பயனின் கருத்தினுக்கேற்ப பொன்னம்பலவன் அருள்பாலிக்கும் காட்சி வியந்துபோற்றத்தக்கது. ஆலயத்தைக் கொள்ளையிட தனது பட்டாளத்தோடு வந்த போர்த்துக்கீசதளபதியை திசைதிருப்பி ஓடச் செய்வதற்காக எம் பெருமான் புரிந்த திருவிளையாடல்தான் என்னே? இக்கதை கர்ண பரம்பரைக் கதையானாலும் இதில் பொதிந்திருக்கும் உண்மைகளையாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

ஈழநாட்டைப் போர்த்துக்கீசர் கைப்பற்றி கிழக்கில் தங்கள் நிலைகளை விரிவாக்கி வலுப்படுத்தியதோடு கண்ணில் தென்பட்ட சீரும் சிறப்புங் கொண்ட ஆலயங்கள் பலவற்றையும் மத வெறி கொண்டு கொள்ளையிட்டும் அழித்தொழித்தும் வந்தனர். திருக்கோணேஸ்வரம் போன்ற புகழ்பெற்ற திருத்தலங்கள் பலவும் தகர்க்கப்பட்டன. இந்நிலையில் திடீரென ஒருநாள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசப் போர்த்துக்கீசத் தளபதி தனது பட்டாளத்துடன் கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரத்தை முற்றுசெயிட்டான் குழுமியிருந்த மக்கள் கூட்டம் சிதறியோடியது. ஆலயக்குருக்களோ அஞ்சி நடுங்கினார். ஆலயத்தின் உள்வீதியை கற்றிப்பார்த்த தளபதி கல்லில் செதுக்கிய மாட்டினைக் கண்டு திகைப்புற்றான். ஆலயக்குருக்களை அதட்டினான்.

தில்லை மண்டுர் திருத்தலத்தில் வெறி கொண்ட கருங் குளவிக்கூட்டம் அவனையும் அவன் பட்டாளத்தையும் துப்பாக்கிகளை எறிந்துவிட்டு ஓட ஓட துரத்தி துரத்திக் கொட்டியது அவனது நினைவிற்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

“ஏய் குருக்கள்! கல்லாலான இந்தமாடு என்ன புல் தின்னுமா?” தளபதி குருக்களைப்பார்த்து உறுமினான். குருக்களின் உடலெல்லாம் நடு நடுங்கியது. வியர்த்துக் கொட்டியது. பித்துப்பிடித்தவர் போலானார். ஆனால் அவரது உதடுகள் அசைந்தன. “ஆம் ஐயா, ஆமாம்” என்றார். “என்னபுல் தின்னுமா? எங்கே கொடு பார்க்கலாம்” என்று தளபதி மீண்டும் அதட்டினான். எதைச் சொன்னோம் என்பது இப்போதுதான் குருக்களுக்குப் புரிந்தது. ஈசனை மனதார வேண்டினார். அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது அல்லவா? குருக்களுடாக எம் பெருமாளின் குரலே ஒலித்தது. ஐயா! இம்மாடு ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவைதான் புல்லுண்ணும் இன்றுகாலை வயிறார உண்டுவிட்டதே” குருக்களின் பதிலைக் கேட்டதும் சற்றுநேரம் மௌனமாயிருந்த தளபதி “சரி நாளை காலை வருவேன். நான் வந்த பின்னர்தான் நீ இந்த மாட்டிற்கு புல்லைக் கொடுக்க வேண்டும். மாடு புல்லைத் தின்பதை நான் பார்க்க வேண்டும். இல்லையேல் உன் தலை துண்டாடப்படும்” ஆத்திரத்துடன் கூறிவிட்டு தளபதி திரும்பிவிட்டான்.

குருக்களுக்கு கையுமோடவில்லை காலுமோடவில்லை. ஆலய மூலஸ்தானத்தை நோக்கி ஓடினார். சிவலிங்கப் பெருமான் முன் விழுந்தார். முழங்காலில் தெண்டனிட்டு அழுதார். பித்துப் பிடித்தவனைப்போல் தன் தலையில் போட்டு இரு கைகளாலும் அடித்தார். ஏது மறியாத தருமியென்னும் அந்தணச்சிறுவனின் அழகைக்காக மன மிரங்கி பாண்டியனின் அவையிலே தமிழ்ச் சங்கத்தலைமைப்புலவன் நக்கீரனுடன் வாதிட்ட சோமசுந்தரன் தனக்கே தொண்டு செய்து தன்னையே நம்பிவாழும் இந்த ஏழைக்குருக்களைக் கைவிட்டு விடுவானா என்ன?

புல்லுண்டு புகழ் தந்த கல்லிலான மாடு

மறுநாட்காலை ஆலயவீதி எங்கும் மக்கள் கூட்டம் தேர்த்திருவிழாவோ என்னும் வண்ணம் அலைமோதியது. எல்லோர்கண்களும் பனித்துவிட்டன. அனைவருடனும் அன்பாகப் பழகிய ஆலயக் குருக்களின் தலை வெட்டப் பட்டு விடப்போகின்றதே என்ற தவிப்பு.

புல்கற்றையை கையில் பிடித்துக்கொண்டு எதுவும் பேசாதவராக கல்மாட்டின் பக்கத்தே ஆலயக் குருக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார். சனசமுத்திரத்தை விலக்கிக் கொண்டு வெள்ளைக்கூட்டம். மக்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு குருக்களை நெருங்கி வருகின்றனர். தனது குதிரையைவிட்டு இறங்கிய தளபதி மக்கள் கூட்டத்தைச் சுற்றி தனது பார்வையை சுழலவிடுகின்றான். பின்குருக்களை நோக்கி “ம்.....” என கட்டளையிடுகின்றான். அரோகராச் சத்தம் வாளைப்பிழக்க படுத்திருந்த கல்மாடு நான்கு காட்களிலும் எழுந்து நின்று அசைபோட்டு புல்லைத்தின்னுகின்றது. குருக்களின் கரத்தை தன் நாவால் தடவிக் கொடுத்துவிட்டு சாணத்தையும் போடுகின்றது. பின்னர் அப்படியே கால்களை மடித்து மெதுவாகப்படுத்து விடுகின்றது.

அரோகரா கோசம் நின்றபாடில்லை. முழங்காலில் தெண்டனிட்டு தலைமேல் இரு கரங்களையும் கூப்பிய வண்ணம் தளபதி குருக்களை வணங்கினான். தனது தவறுக்காக மன்னிப்புக் கோரினான். அதன்பின் போர்த்துக் கீசர் எந்தச் சைவக் கோயில்களிலும் கைவைக்கவில்லை யெனச் செவி வழிவரலாறுகள் உணர்த்துகின்றன. இதை நினைவு கூரத்தக்கவகையில் கல்லாலான மாடு இன்றும் சாட்சியாக காட்சிதருகின்றது.

இவ்வாலயத்தோடு தாந்தாமலை ஆலயத்திற்கும் அக் காலம் முதலே நெருக்கமான தொடர்பு இருக்கவேண்டும். தான்தோன்றிஸ்வரன் தாண்டவமாடிய மலையே தாந்தாமலை என்பது ஐதீகம். தாண்டவமலையே மருவி தாந்தாமலையானதென்பர். நீலகிரி (தமிழகம்)யிலிருந்து இராம நாதபுரமுடாக இராமேஸ்வரம், மன்னார், தம்பலகாமம்

தம்பட்டை, மன்னம்பிட்டி, வந்தாறுமுலை, மண்முனை, என இடம்பெயர்ந்து வந்த வதனமார் எனும் இடையர் கூட்டம் மணற்பிட்டியை அண்டிய மலைப்பிர தேசத்திலும் வெல்ல வெளியை (நாதனை) அண்டிய மலை பகுதிகளிலும் வாழ்ந்ததையும் மணற்பிட்டியை அடுத்த மலைக்கோவிலில் வழிபாடு செய்ததையும் வதனமார் வரலாறு கூறுகின்றது. அத்துடன் உலகநாச்சிபற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் அவன் ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதியில் இரு ஆலயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுவதாலும் தான்தோன்றிச்சரத்தை செப்பனிடத் தனது அரசி ஆடக சவுந்தரியுடன் வந்த மகா சேனன் எனும் மன்னன் மலையடிவாரத்தில் தங்கி இருந்ததாகப் பிறிதொரு வரலாற்றுக் குறிப்புக் காணப்படுவதாலும் தாந்தாமலை பற்றி தனியாக ஆராய்வது அவசியமாகும். அத்தோடு நமது அறிவுக்கெட்டிய காலம் முதல் தான்தோன்றிச்சரத்திற்கான நிருவாகமே தாந்தாமலையையும் கவனித்து வருவது உற்று நோக்கற்பாலது.

இவ்வாலயத்தின் திருவிழாவானது முற்காலத்தே பங்குனி உத்தரத்தை கருத்தில் கொண்டே இடம் பெற்றது. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இக்காலம் அறுவடைக் காலமாக இருந்ததால் மக்கள் பெருமளவு பங்கேற்பதனை நோக்கமாகக் கொண்டு ஆவணித் திங்களுக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆவணி முதற் பிறையில் கொடியேறி பூரணைக்கு அடுத்துவரும் திங்கள் நன்னாளில் தீர்த்தோற்ஷவத்துடன் திருவிழா நிறைவுறும். கொடியேற்றம் தொடக்கம் தேரோட்டம் வரையும் பதினெட்டுத் திருவிழாக்கள் இடம் பெறும். இதில் முதல் பத்துத் திருவிழாக்களும் கோவில் கணக்கில் இடம்பெறும். எனினும் முற்காலத்தே இத்திருவிழாக்கள் இவ்வாலயத்திற்குரிய பத்து மரபினருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. காலப்போக்கில் அவர்கள் கைவிட்ட நிலையில் ஆலய நிருவாகம் இவற்றைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. தற்போதைய பதினொராம் திருவிழா ஆலயத்தில் தொண்டூழியம் புரிவோரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இறுதி ஏழு திருவிழாக்களும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த முக்குகக் குடிகள் ஏழும் முறையாக மேற்கொள்ளும்.

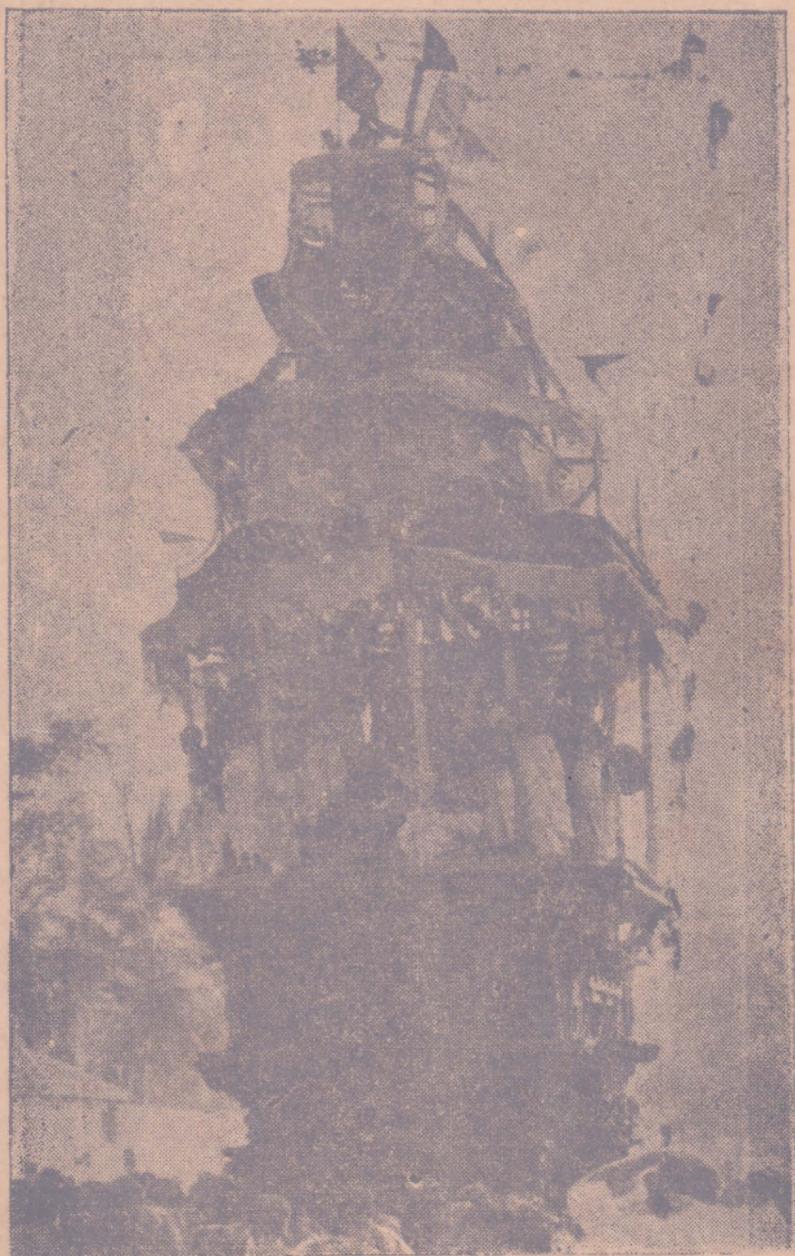
தீர்த்தோற்ஷவத்திற்கு முன்வரும் ஞாயிறு தினமே மக்கள் வெள்ளத்தை அலைமோதச் செய்வதாகும். அன்றைய தேரோட்டம் காண்பதற்கு கிழக்கிலங்கையின் நாலா பக்கமுமிருந்து மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் குழுமுவர். பொய்கைகளும் சோலைகளும் களனிகளும் நிறைந்த மண்முனைப் பிரதேசம் திரண்டு வரும் பக்தர்களை அன்புடன் உபசரித்து விதம் விதமாய் விருந்தளித்து தனது டண்டைய பெருமையை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதும் இக்காலத்தில் தான்.

தேரோட்டத்திற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்னர் இருந்தே தேர் பொருத்துதல் நடைபெறும். ஏறுபடிகள் அழகாகவும், உறுதியாகவும் பொருத்தப்பட்டு பூரணப் படுத்தப்பட்டுவிடும். தேரோட்டநாளின் அதிகாலை மண்முனைப்பகுதி தலமை மூப்பனார் தனது சகாக்களுடன் வந்து தேரின் சிற்பங்களுக்கு எண்ணெய் பூசி மெழுதுவார். அதன் பின் தாளங்குடா வண்ணார் தேரின் தளவிளிம்புகளில் அழகான சுருக்கங்களுடன் பட்டுச்சீலை கட்டியதும் விதம் விதமாக அலங்கார ஷோடனைகள் இடம் பெறும். மலர்ச்சரங்கள், பட்டுச் சருகைகள், வண்ணக் கடதாசி, ஆரிக்கைகள் என்பவற்றைக்கொண்டு ஆலயத்தில் தொண்டுழியம் புர்வோர் அலங்கார வேலைகளை அழகுற மேற்கொள்வர். அதன்பின் சுவாமி எழுந்தருளல் நிசும்ச்சி இடம் பெறும். தேசவன்னிமை, வண்ணக்குமார், நிருவாக சபையினர், ஆலயக் கடமையாளர்கள் சகிதம் சிறிய தேரில் பிள்ளையாரையும் முருகப்பெருமானையும் சித்திரத்தேர் என்னும் பெரியதேரில் சிவனையும் உமாதேவியையும் எழுந்தருளப்பண்ணுவர்.

அன்று காலை ஆரைப்பற்றை முருகன் கோவிலிலிருந்து குருகுல சமூகத் தலைவரால், மக்கள் புடை சூழ மேள தாள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க வேல் கொண்டு வருதல் பெருவிழாவாக இடம்பெறும். இவர்களே வடம்பூட்டும் வைபவத்தை மேற்கொள்பவர்கள். இவர்கள் வருவது தெரிந்ததும் ஆலய நிருவாகத்தினர் மேளதாள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க குடை, கொடி, ஆலாவட்டம் என்பவற்றை

தாங்கி ஆலய வீதியூடாக பிரதான வீதிச்சந்தி வரை சென்று எதிர்கொண்டு வரவேற்று அழைத்து வருவர். (இச்சம்பவத்திற்கு ஏதுவாக ஒருகதையும் இப்பகுதியில் நிலவுகின்றது, ஆரயம்பதியைச் சேர்ந்த சிவபக்தர் ஒருவர் வருடந்தோறும் தவறாது தேரோட்டம் காணவருவதாகவும், ஒரு தடவை தேரோட்டம் காணப்புறப்பட்டபோது சுழல் காற்றால் மண்முனைத் துறையில் பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு துறையைக் கடக்க ஏதுமின்றி தவித்ததாகவும் பின்னர் மன வைராக்கியத்துடன் துறையிலிருந்து வாவிக்கரை ஊடாக, கல்முனை கிட்டங்கிக்கு அப்பால் வரை ஓடி. பின் தான்தோன்றிச்சரத்தை அடைந்ததாகவும் அவ்வடியார் ஆலயத்தை அடையும்வரை தேர் அசையாது நின்றதாகவும் அவ்வடியார் வடத்தைப் பற்றியதும் தேர் ஓடத் தொடங்கியதாகவும் அது முதற்கெண்டே வடம் தொடுக்கும் உரிமை அவரின் சமூகத்திற்கு வழங்கப்பட்டது என்பர்.) பின் வடம் எடுத்துக் கொடுத்தல் இடம்பெறும். வடம் என்பது தேரினை இழுக்கும் பாரிய கயிறாகும் ஆரயம்பதியைச் சேர்ந்த குரு குலக்கரையார் சமூகத்தலைவர் தனது சகாக்களுடன் அப்பாரிய வடங்களை முறையாக தேரினில் பூட்டுவார். பிள்ளையார் தேரினுக்கு இரண்டு வடங்களும், சித்திரத் தேரினுக்கு நான்கு வடங்களும் பூட்டப்படும். இந்நிகழ்ச்சி வடம் பூட்டுகல் எனப்படும், இரண்டு வடங்களைக் கொண்ட பிள்ளையார்தேர் நான்கு வரிசைகளைக்கொண்ட கூட்டத்தினராலும் நான்கு வடங்களைக்கொண்ட சித்திரத்தேர் எட்டு வரிசைகளைக் கொண்ட கூட்டத்தினராலும் இழுக்கப்படும். முதலில் பிள்ளையார் தேரின் வலமும், பின்னர் சிவன் தேரின் வலமும் இடம்பெறும்.

பூசனிக்காய் வெட்டப்பட்டதும் சிறிய தேரானது பிள்ளையார் முருகன் சமேதராய் வலம் வரத் தொடங்கும். ஆலய வீதியின் எண்கோணத்திலும் தேரானது தரித்துத் தரித்துச் செல்லும். தரிக்கும் இடமெல்லாம் பூசையும் தீப ஆராதனைகளும் நடைபெறும். பிள்ளையார் தேரானது சசான மூலையை வந்தடைந்ததும் மிகப்பிரமாண்டமான சித்திரத் தேரோட்டம் இடம்பெறும். இது உயரமானதும் மிகுந்த எடையைக் கொண்டதுமாகையால் இதை இழுப்

ஈசன் உமையுடன் உலாவரும் அழகிய
சித்திரத்தோர்

பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் திரளுவர். எட்டு வரிசைகளாக மிகவும் நீண்ட நான்கு வட்டங்களையும் பற்றிக்கொண்டு ஏறும்புக்கூட்டம் போல் பக்தர்கூட்டம் தென்படும். முறைப்படி பூசை முடிந்து பூசணிக்காய் வெட்டப்பட்டதும் தேர் இழுத்தல் தொடங்கும். பெரு மரங்களிலான முண்டுகளைக் கொண்டும் தேரின் பின்புறத்தில் நின்று பக்தர்கள் தேரினைத் தள்ளுவர். தேர் உன்னி உன்னி நிற்கும் போதெல்லாம் பக்தர்களின் அரோகராக்கோசம் வாளைத் தொடும். சரியான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படாவிட்டால் தேர் அசையாது என்பது ஐதிகம். தேர் வலம் வரத்தொடங்கியதும் மக்கள் வெள்ளத்தின் பக்தி ஓசையில் உடலெல்லாம் புல்லரிக்கும். மேளதாள வாத்தியங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் சித்திரத் தேரானது அசைந்து அசைந்து செல்லும் அழகிலே நம் உள்ளம் கூத்தாடும். நம்மையறியாமலே ஒருவித ஆனந்த உணர்வு உடலெல்லாம் பரவும். தேரின் முன்னும் பின்னும் காவடி, கரகம், கும்மி, கோலாட்டம், பஜனை என்பன இடம் பெற்று மேலும் மெருகூட்டும். வாண வேடிக்கைகளும் அங்கு நிகழும்.

சந்திகளில் தேர் தரித்து நின்றதும் பிள்ளையார் தேரிலுக்கு செய்யப்பட்ட கிரியைகள் இத்தேரிலுக்கும் செய்யப்படும். எம்பெருமானின் தேர்ப்பவனி உரிய இடத்தை வந்தடைந்ததும் அப்பன் அம்மைக்கு பாணக்கம் எனும் பஞ்சாயிர்தம் படைத்து பூசை நடைபெறும். இத்தோடு மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்ற தேரோட்ட நிகழ்ச்சி இனிது நிறைவுறும்.

அதன்பின் சுவாமியை படிசனினூடாக இறக்கி அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆலய முகப்பில் பட்டுப் பீதாம்பரத்தில் அமரச் செய்வர். மறுதினம் தீர்த்தம் ஆடச் செல்லும் வரை சுவாமி அங்கு தரித்திருப்பார்.

திருவிழா தொடங்கி முடியும்வரை இராக்காலங்களில் ஆலய முன்புற வீதியில் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும். அனேகமாக மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய கலை

யான வடமோடி தென்மோடி நாட்டுக் கூத்துக்களே விடிய விடிய நடைபெறும். திருவிழா உபயக்காரர்கள் தங்கள் திருவிழாவின் சிறப்புக்காக தரமான கூத்துக்களை மேடையேற்றுவதில் முனைப்பாக செயல்படுவதையும் இக்காலத்தே அவதானிக்க முடியும். முதியவர்கள் தொடக்கம் குழந்தைகள் வரை கண்விழித்து ரசிப்பார்கள். கன்னன்குடா கூத்து என்றால் அதற்கு மவுசு அதிகம். “கன்னன்குடா கூத்து என்றால் கண்கொட்டாது பாக்கலாம்” என அப்பகுதி மக்கள் பேசிக்கொள்வதும் இதனாற் போலும்

“வட்டக்களரியிட்டு வாகாய் அமர்ந்திருந்து
முட்டும் பனிக்கும் முக்காடு போட்டு இமை
கொட்டாதிரவெல்லாம் குதூகலிக்கும் நெஞ்சத்தால்
பட்டாம்பூச்சிகளாய் பறந்தவர்கள் நம்மவர்கள்”

அல்லவா?

தேர்த்திருவிழாத் தினத்திற்கு மறுதினம் திங்கள் அதி காவை “திருவேட்டைத் திருவிழா” தொடங்கி தீர்த்தத் திருவிழாவுக்கு முன்னதாக முடிவுறும். பதியாகிய இறை வன் பசுவாகிய ஆன்மாவைப் பீடித்து நிற்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் அழித்து ஆன்ம ஈடேற்றம் நல்கும் அற்புதத்தைத் தெளிவுபடுத்துவதே திருவேட்டைத் திருவிழாவாகும்.

இதனை அடுத்துக் “குடுக்கைகூறல்” இடம்பெறும். மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வாழும் பல்வேறு வகுப்பின ரும் குடிவழி மரபினரும் பதினெண் சிறைகளாக வகுக்கப் பட்டு தொண்டீழியம் புரிய வறையறுக்கப்பட்டுள்ளமை இவ்வாலயத்திற்குரிய தனிச்சிறப்பாகும். இதனடிப்படையிலேயே “குடுக்கைகூறுதல்” எனும் கௌரவிப்பு நிகழ்ச்சி இடம்பெறுகின்றது. இதுபற்றிய விபரக் குறிப்பும் மட்டக் களப்பு மான்மியத்தில் காணப்படுகின்றது. செவிவழி வரலாறுகளும் இதற்குச் சான்றாய் உள்ளன. முன்னர் குடுக்கைகூறும் உரிமை முதற்சாதியென வகுக்கப்பட்ட பிரா மணர் வசமேயிருந்தது. பிராமணர் தானதருமம் வாங்குபவர்.

அவர்கள் கையால் நாங்கள் முட்டி வாங்குவது அழகல்ல என சூத்திரச் சாதியினர் அனைவரும் ஏகோபித்து கலிங்க மன்ன னிடம் முறையிடகுடுக்கைகூறும் உரிமை சிலநிபந்தனைகளின் பேரில் வேளாளர் குலத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. எக்காலமும் சிவமதத்திலேயிருந்து குகன்குலத்து வன்னியர்கள் சொற்படி அரசு கட்டளைக்குப் பணிந்து தொண்டுழியம் புரிவதாக பதினெண் சிறைகளும் உறுதியளிக்க அதை ஏற்றுக்கொண்ட அரசன் பிராமணர், சைத்திரியர், வைசியர் எனும் மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் முட்டியின்மேல் பட்டுப்போட்டு வரிசை முட்டி கூறப்படவேண்டுமென்றும் சூத்திரச்சாதி எவருக்கும் பட்டுப்போடக் கூடாதெனவும் கட்டளை பிறப்பித்தான். இதன்படி இக்குடுக்கைகூறும் சமயம் இப்பிரதேசத்தைச் சார்ந்த சகல சாதியினரும் முறையாகக் குடுக்கைபெற்று கௌரவிக்கப்படல் வேண்டும் எனும் நடைமுறை தொடர்ந்து கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளமை கவனிக் கத்தக்கது. மேலும் இக்குடுக்கை கூறும் கல்வெட்டின்படி ஆலய வரவு செலவுகளை ஒழுங்காகப் பேணவும் வீண் விரயங்களைத் தடுக்கவும் “கணக்கர்கள்” அல்லது குழு உறுப்பினர்களை நியமிப்பது தொடர்பாகவும், ஒழுங்கு நியதிகள் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையிலான குடிவழக்குகள் ஆதியனவையும் மட்டக்களப்பு தமிழ் மன்னர்களான மாகோன் காலம் முதல் சிறி விமலதர்மன் காலம் வரை (கி. பி. 1200 — 1600) சாசனங்களில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமை பற்றி சிறப்பாக அறிய முடியும்.

தீர்த்தோற்சவத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தேர்த்திருவிழாவினது முக்கியத்துவத்தை இது பெறவில்லை. ஈழத்திருநாட்டைப் பொறுத்தவரை திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முனீஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், மாமாங்கேஸ்வரம், போன்ற ஈச்சரங்களில் தான்தோன்றிச்சரம் மட்டும் தீர்த்தோற்சவத்தின் சிறப்பினைச் சுருக்கிக் கொண்டதற்கான காரணம் புரியவில்லை. முற்காலத்தில் மணற்பிட்டி ஆறு மட்டக்களப்பு வாஷியில் சங்கமித்த பரந்த நீர்ப்பரப்பில் இவ்வீசனின் தீர்த்தத்திருவிழா இடம் பெற்றதாகவும் கால கெதியில் இப்பகுதி களியும் சேறும்

கொண்ட 'களப்பு' நிலமாக மாறியதால் ஆலயத்தின் முன்புறமாக தீர்த்தக்கிணறு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதிலேயே ஐயன் தீர்த்தமாட வேண்டி வந்துள்ளதெனவும் அறியக்கிடக்கின்றது. மாமாங்கேஸ்வரத்துக்குள்ளதான தீர்த்தக்குழம் போன்று தான்தோன்றீஸ்வரத்திற்கும் அமையுமானால் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்கின்ற முச்சிறப்புக்களையும் அது கொண்டுவங்கும்.

மட்டக்களப்பு பிரதேச கிராமிய கலைவடிவங்களில் இப்பெருமானின் சிறப்புப்பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் கிழக்கிலங்கை பற்றிய கல் வெட்டுக்களில் தனியிடம் வகிக்கும் எம்பெருமான் குறித்து விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளாதிருப்பதும் படைப்புகள் வெளிவராதிருப்பதும் கவலைக்குரியதாகும். இதுநமது குறைபாடேயன்றி ஈசன் குறைபாடல்ல.

அத்தோடு மகாவித்துவான் பண்டிதர் வி. சி. சந்தையா அவர்களது "சைவக்கோயில்கள்" நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிய பண்டிதமணி கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கொக்கட்டிச்சோலை சிறி தான்தோன்றீஸ்வரன் ஆலயத்தில் இரவு வேளையில் தேவர்களது பூசை நடைபெறுவதாகவும் இதைத் தரிசித்த தனது நம்பிக்கைக்குரிய சுவாமியொருவர் தன்னிடம் இதைப்பற்றிக் கூறியதாகவும் இதை நினைக்கும்போது தனக்கு மயிர்க்கூச் செறிவதாகவும் இவ்வுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகைய பெருமைக்குரிய ஈசனை இப்பிரதேசத்தே வாழும் நம்மில் பலர் உணராதது வருந்தத்தக்கதாகும்.

இவ்வாலய புனருத்தாரண வேலைகள் மிகவும் சிறப்புற அமைந்துள்ளன. அறிபத்தியிரண்டடி உயரமும் ஐந்து தளமும் கொண்ட இராஜகோபுரம் மனநிறைவைத் தருகின்றது. ஐந்து தளக்கோபுரத்தில் சொக்கநாதனின் திருவிளையாடல்களையும் அருளாட்சியையும் கண்ணிரக்காணநாம் கொடுத்து வைத்தவர்களே! கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், நிருத்தமண்டபம். மகாமண்டபம் என்பவை அழகாகப்புணரமைக்கப்பட்ட நிலையில் வசந்தமண்டபம்,

நூல்நிலையம், யாகசாலை, வைரவர் கோயில், மணிக்
கோபுரம் என்பவையும் புதுப்பொலிவைப் பெறுகின்றன.

தற்போதைய ஆலய நிருவாகமானது ஆலயத்தின்
சிறப்புக்குறித்தும் செயற்பாடுகள் குறித்தும் விரிவாகச்
சிந்திப்பது மண்முனைப் பகுதிக்கு மட்டுமன்றி மட்டக்
களப்புப் பிரதேசத்திற்கும் பெருமை சேர்ப்பதாகும். கொக்
கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரனின் பண்டைய மேன்
மையும் புகழும் மீண்டும் நம்மண்ணில் நிலைபெறச் செய்
வதை நாமும் எமது கடமையாகக் கொண்டு செயல்
படுவோமாக.

சீர்பெருகு ஈழவள நாடுநிதம் வாழி!
செல்வமிகு மட்டுநகர் சீலமுற வாழி!
ஏர் விழங்கு மண்முனை எழில்தேசம் வாழி!
இலங்கு புகழ் கொக்கட்டிச் சோலையெழில் வாழி!
நேர்மையுற நல்லாட்சி நிலைபெறவே தர்யம்
நித்தமும் சாந்தி சமாதானம் ஒங்கி
தாரணியில் சைவநெறி தமிழ்க்கலைகள் வாழ
தான்தோன்றி விங்கமருள் வாழி! வாழியவே!

திருப்பதிகம்

பண் : புறநீர்மை

விண்ணுயர் சோலை மேவிடும் தருக்கள்
விழுமிய கொக்கட்டி நிழலில்
திண்ணரும் வேடர் திடகனென் றலைவன்
தேன்புதர் தேடினக் காலை
கண்ணிறை ஒளியாய் காட்சினல் லிங்கம்
காணவே திசைதொறும் ஆர்ப்ப
தண்ணெழில் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
01 தாந்தோன் றீச்சரத் தானே!

மட்டுநன் நாடு வளமுடை பேணும்
மண்முனைப் பெண்ணர சாட்சி
கட்டுடை மாதர் கனியிதழ் பண்ணார்
கடிகமழ் கொன்றையர் கூடி
கொட்டிடும் கும்மி கூத்துனற் குரவை
குலவிடக் கோபுரக் கோலம்
தக்கெழில் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
02 தாந்தோன் றீச்சரத் தானே!

உலகநல் நாச்சி உவந்தரண் செய்ய
 ஓங்கின துன்னர சாட்சி
 வளம்பொலி வயல்கள் வடிவுறு மனைகள்
 வனைந்தனள் உயர்பணி ஓய்ச்சி
 செழுமிய குடிகள் பல கொணர்ந் தேற்றி
 திட்டமும் செய்திடப் பண்ணி
 தலம்புகழ் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 03 தான்தோன் றீச்சரத் தானே!

திருப்படை தனிலே முதற்படை யென்று
 தேசமே போற்றிசைப் பார்கள்
 பெரும்படை மிரள கற்சிலை எழுந்த
 பெற்றியை வாழ்த்திசைப் பார்கள்
 விருப்புடன் கோட்டன் திருப்பணி புரிந்து
 மேன்மைகள் பெற்றநற் பேறாய்
 தரும்புகழ் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 04 தான்தோன் றீச்சரத் தானே!

20/2/2019

சங்கமர் பூசை உளமகிழ்ந் தேற்ற
சாதிகள் பலப்பல ஒன்றாய்
நின்றனர் தேசம் நிலைபெறச் செல்வம்
நிறைத்தனர் நிகர்த்திட வென்றே
மண்முனை நாடு மலிவளம் பெருக்கி
வனப்புற அருள்பொழி கின்ற
தண்ணறும் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
05 தான்தோன் றீச்சரத் தானே!

இருசுற்று மதில்கள் எழிலுறு மடங்கள்
எண்ணிசை தொறும்நிரை கோவில்
தருபரி வாரம் எனஉமை நாதர்
தாழுவே லிங்கமாய் நின்றே
திருவொடு கல்வி சீலம்நற் பண்பு
திவ்விய நெறிதொறும் பூக்க
தருமொழில் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
06 தான்தோன் றீச்சரத் தானே!

தாண்டவ மலைநின் றாடிய பாதம்
 சரியையும் கிரியையும் பூண்டு
 நீண்டதோர் யோக ஞானமு தூட்டி
 நிலைபெறு பேரொளி காட்டி
 வேண்டிடும் அடியார் வினையறு போக
 விருப்புடன் லிங்கம தாகி
 சார்ந்தனன் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 07 தான்தோன் றீச்சரத் தானே!

காலிங்கர் ஆட்சி கவினுறு மாட்சி
 காலத்தின் முதல்வனாய் வாய்த்து
 பாலித்து பதினெண் சிறைகளும் ஓங்க
 பண்புடை தொண்டது யாத்து
 ஊழியம் அதுசெய் ஒப்புர வாக
 ஊழ்வினை சூழ்வினை போக்கி
 தாழ்வறும் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 08 தான்தோன் றீச்சரத் தானே!

ஆவணி மாத முதல்பிறை தன்னில்
 அரனவன் திருக்கொடி யேறி
 பூரணை போக்கி திங்கள்நல் நாளில்
 புண்ணிய தீர்த்தம தாடி
 ஏவரும் போற்றும் ஆதியெம் சோதி
 எழிலுறு காட்சிக ளீய
 தாவிடும் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 09 தாண்தோன் றீச்சரத் தானே!

அன்னைமா துமையாள் பாங்கினோ டமர்ந்து
 அழகிய சித்திரத் தேரில்
 முன்னை வினாயகன் முருகனு டன்வர
 மூவினை நீக்கிநல் லடியார்
 அன்பினில் தில்லை ஆனந்தக் கூத்தன்
 ஆடிடும் தேருலாக் கண்டு
 இன்புறும் கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 10 தாண்தோன் றீச்சரத் தானே!

களம்பொலி மணிகள் வானிடை குவியும்
 கன்னலும் கனிசளும் கமழும்
 குழுமிடு மானிரை பால்மழை சொரியும்
 கோதையர் நீள்விழி குலவும்
 உழவர்தம் ஓதை உலகிடை ஓங்கும்
 உயர்வுறு மண்முனை ஒளிரும்
 தளம்நிறை கொக்கட்டிச் சோலைநற் பதிவாழ்
 11 தாண்தோன் றீச்சரத் தானே!

பொன்னாஞ்சல்

தன்ன தன தன்னதன தன்னதன தன்னா
தன்னா தனாதன்ன னாதன்ன னானா
தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னா
தன்னா தனாதன்ன னாதன்ன னானா :

முத்துநவ ரத்தின விதானமது போட்டு
முகுரமிழை வெள்ளியினால் கால்களும் நாட்டி
பத்ததிசேர் வைரமதால் பலகையும் பூட்டி
பசும்பொன்னின் சங்கிலியால் வடங்களும் கட்டி
வித்தகனாம் பிரமனவன் யார்த்தபொன் னூஞ்சல்
வேல்மடவார் வளைகரங்கள் ஒலித்துமே பாட
சத்தியத்தாய் தேவியுமை பாகம் கொண்டே

01 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

நான்மறைகள் சாத்திரங்கள் பந்த ராக
நாவினிக்கும் திருமுறைகள் விதான மாக
பூமகளின் யாழிழைகள் கயிற தாக
பொன்மகளின் செம்மலரோ பலகை யாக
வானவரும் முனிவர்களும் இணைந்தே பாட
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வியந்தே ஆட
தானுமிள கோதையுமை பாகம் கொண்டே

02 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

சந்திரரும் சூரியரும் விளக்கம் காட்ட
தண்ணொளிரும் தாரகைகள் மலர்கள் சூட்ட
மின்னலிடும் கருவானம் விதானம் போட
மேவிவளர் மாமேரு கால்கள் நாட்ட
வண்ணமுறு சேடனவன் வடங்கள் கட்ட
வனப்புறுநற் தென்கயிலை பலகை பூட்ட
தண்ணெழிலாள் தேவியுமை பாகம் கொண்டே

03 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

ஆதியந்தம் இல்லாத அமுத ஊற்றே
அருட்கடலே உள்ளொளிரும் அன்புத் தேனே
பாதிமதி கங்கைசடை கைலை வாசா
பழவினைகள் அறுத்தாரும் பாப நாசா
நீதிபுகழ் மண்முனையின் ஆதி வேதா
நித்தமும் எமைக்காக்கும் சொக்க நாதா
தாதையெழில் தேவியுமை பாகம் கொண்டே

04 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்

மீனாட்சி நாற்கூடல் மதுரைமா நகரில்
 வ்ளையாடல் காட்டியே கோனாட்சி செய்தாய்
 தானாட்சி புரிந்திடும் தில்லையம் பலத்தே
 தமிழாட்சி இசைபட தாண்டவம் பூண்டாய்
 தேனாட்சி செறிந்திடும் மண்முனை நாடு
 திகழாட்சி செழித்திடச் சிவலிங்க மானாய்
 தானோச்சு தேவியுமை பாகம் கொண்டே
 05 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

காலத்தின் விதிவலி கடந்த கூத்தா
 கருணையே உருவான காள கண்டா
 ஊழிக்கும் முதல்முடிவாம் ஏக வாணா
 உம்பரும் தாழ்ப்பணியும் எம்பி ரானே
 ஞாலத்தே பற்றறுத் தெம்மையாட் கொள்ளும்
 நாயகா! ஓங்கார நாதத்தின் வேதா
 தாழ்தொழ; தேவியுமை பாகம் கொண்டே
 06 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்;

முன்னைநகர் கோவில்கொள் சோதி லிங்கம்
முத்தொளிரும் பாலாவிக் கேது லிங்கம்
அன்னையுமை ஒளிதழுவும் கோண லிங்கம்
அருளாட்சி செய்யுமெழில் சுயம்பு லிங்கம்
விண்ணவரும் மண்ணவரும் விழிகள் பூக்க
வேதியரும் முனிவர்களும் வாழ்த்திப் பாட
தண்ணொளிரும் தேவியுமை பாகம் கொண்டே
07 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

மொய்குழலார் நறுமணத்தே வண்டு பாட
மோனத்தில் எழும்தென்றல் கவரி வீச
பையரவம் படம்கொண்டு விளக்கம் தாங்க
பாதிநிலா முழுமதியாய் பகலைப் பாய்ச்ச
பெய்மடவாள் கங்கைமணப் பன்னீர் சிந்த
பேதமற யாவருங்கண் ணிமையா துய்க்க
தையலெழில் தேவியுமை பாகம் கொண்டே
08 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

கங்கைமதி சடையாட ஆட ஆட
 கனகமணிக் குழையாட ஆட ஆட
 பொங்கரவம் வளைந்தாட ஆட ஆட
 பூங்கழல்கள் கால்மாறி ஆட ஆட
 மங்கைசிவ காமியுடன் ஆட ஆட
 மானோடு மழுவாட ஆட ஆட
 சங்கரியாள் தேவியுமை பாகம் கொண்டே
 09 தான்தோன்றி லிங்கமே ஆடர் ஊஞ்சல்.

சீர்பெருகு ஈழவள நாடுநிதம் வாழி
 செல்வமிகு மட்டுநகர் சீலமுற வாழி
 ஏர்விழங்கு மண்முனை எழில்தேசம் வாழி
 இலங்குபுகழ் கொக்கட்டிச் சோலையெழில் வாழி
 நேர்மைபுற நல்லாட்சி நிலைபெறவே தர்மம்
 நித்தமும் சாந்தி சமாதானம் ஓங்கி
 தாரணியில் சைவநெறி தமிழ்க்கலைகள் வாழ
 10 தான்தோன்றி லிங்கமருள் வாழி வழியவே

காவடிச்சிந்து

தத்துவத்தின் மெய்ப்பொருளே சொக்கநாதா!
தான்தோன்றி லிங்கமெனும் ஞானமூர்த்தி!
முத்தமிழால் உனைப்பாடி பணிவதல்லால்
முதல்வேறு பணியெமக்கு இல்லை ஐயா!
சத்தியத்தாய் துணையிருக்க காட்சிதந்து
சஞ்சலங்கள் போக்கியருள் ஆட்சி செய்யும்
வித்தகனே! கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
01 விமலவனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தாண்டவ மலையாடும் ரங்கநாதா!
தரணியெங்கும் அருள்பொழியும் கைலைவாசா!
தேன்பாலும் கனிச்சாறும் கமழ்ந்து பொங்க
திருவோடு கல்விநற் சீலம் ஓங்க
பாங்கான உமையோடு காட்சிதந்து
பழவினைகள் அறுத்தெம்மை ஆட்சி செய்யும்
பூங்காவின் கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
02 புண்ணியனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

திடகனெனும் வேடுவனும் தேனைத்தேடி
 திக்கெட்டும் கூட்டத்தோ டலைந்தபோது
 அடர்வனத்தே கொக்கட்டி மரப்புதரில்
 அமுதமென தேள்வதைகள் இருக்கக்கண்டு
 கடகடென கோடரியால் சிதைத்தானாங்கே
 கண்ணிறைந்த ஒளிப்பிழம்பாய் காட்சிதந்தாய்
 சுடர்செறியும் கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
 03 சோதியனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தீராத வினையெல்லாம் தீர்க்கும்லிங்கம்
 செகமெல்லா மருளீயும் சுயம்புலிங்கம்
 பார்புகழும் மண்முனையில் அமர்ந்த சேதி
 பாவைநல்லாள் உலகநாச்சி கேள்வியுற்றே
 ஆர்வமுடன் காடழித்து அரண்கள் செய்து
 அனுதினமும் பூசைசெய்ய ஆணையிட்டாள்
 பூர்வீகக் கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
 04 புத்தமுதே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே.

துட்டர்படை கொள்ளையிட வந்தபோது
 துடுக்கடக்க கற்சிலைக்கு உயிரளித்தாய்
 திட்டமது செய்துவைத்த குளக்கோட்டன் தன்
 தெய்வீக நெறிதனக்கு வாழ்வுதந்தாய்
 பட்டயங்கள் கட்டிவைக்க பதினெண்சாதி
 பண்புடனே ஊழியங்கள் செய்துநின்றார்
 திட்டமுடன் கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
 05 சிவனேசா! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தூயவனே கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
 சுடர்மணியே! பரம்பொருளே சுந்தரேசா!
 தாயிலும்நற் தலைவனென வாய்த்தகோவே!
 சங்கரனே! ஆவணிமுற் பிறையிலுந்தன்
 கோவிலிலே கொடியேறி பூரணைபோய்
 திங்களதில் தீர்த்தம தாடவந்தோம்
 பாவமறும் கொக்கட்டிச்சோலைவாழும்
 06 பரமேசா! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே

தெய்வீக நெறிகமழ வனப்புமிக்க
சித்திரத்தேர் தனிலேறி அன்னைநல்லாள்
பெளவியமாய் அருகிருக்க வீதியுலா
பாங்குறவே மறுதேரில் குஞ்சரத்து
ஐயனவன் குமரனுடன் அசைந்து செல்லும்
அருட்கோலம் கண்டடியார் ஆர்ப்பரிக்க
சைவமுயர் கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
07 சதாசிவனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தேசமே வாழ்த்திசைக்க கலிங்கர் ஆட்சி
திருப்படைக் கோவிலுக்கே முதன்மை பெற்று
பூசனைகள் சங்கமர்கள் புனைந்து ஏற்ற
பூங்கழவே மெய்யடியார் புகழ்ந்து போற்ற
நேசமுடன் மாதுமையாள் பாங்கமர்ந்து
நித்தமது வருமடியார் துயர் களைவாய்
பாசமுடன் கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
08 பராபரனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தையலர்கள் புனலாடி மலர்கள் கொய்து
 சன்னதியில் அதிகாலை தாழ்த்திறப்பார்
 நெய்கமழும் சர்க்கரைப்பாற் பொங்கலிட்டு
 நித்திலமே உன்னடியார் வாழ்த்திசைப்பார்.
 மைவிழியார் நெஞ்சத்து குறைகள்தீர்த்து
 மனைதோறும் வளம்பொலிய வாழ்வுநல்கும்
 துய்யவனே! கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
 09 சுடர்ஒளியே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தொல்லைபிணி துயரகற்றி அருளும்ஈசன்
 சுயம்புஎழில் லிங்கமதன் தோற்றம்கண்டு
 வல்ல இரு சுற்றுமதில் மடங்கள்நான்கு
 வனப்புடனே அருட்கோட்டம் சூழவாங்கே
 நல்லவர்கள் உவந்தளித்த ஆலயங்கள்
 நவக்கிரக கோவிலுடன் அழகுசெய்ய
 செல்வநிறை கொக்கட்டிச் சோலைவாழும்
 10 சிவனேசா! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே

தோற்றமும் முடிவுமின்றி பிரபஞ்சத்தை
 சுழலவிட்டு நடம்புரியும் சொக்கநாதா!
 நீத்தார்க்கும் நிலைத்தார்க்கும் நினைத்தபேர்க்கும்
 நிகழ்வோடும் நிழலோடும் நின்றவர்க்கும்
 காற்றாகி கனலாகி புனலுமாகி
 காலத்தின் விதிவலியை கடந்த ஊழிக்
 கூத்தனே! கொக்கட்டிச் சோலைவாமும்
 11 குருபரனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தெளதீக மணிமார்பா திங்கள் கங்கை
 சடகோபா! அரவாடும் தயாளசீலா!
 ஐவினைகள் அறுத்தெம்மை ஆட்சிசெய்யும்
 அழகேசா! மண்முனையின் ஆதிநாதா!
 ஒவ்வுறவே பிறைநுதலா ஞானிருந்து
 உருவாக அருவாக ஒளிரும் ஞான
 செளமியனே! கொக்கட்டிச் சோலைவாமும்
 12 தயாபரனே! எமைவந்து இரட்சிப்பாயே!

தந்தனத் தானதன் னாதானா தன
 தான தந்தனத் தானானா
 தந்தனத் தானதன் னாதானா தன
 தான தந்தனத் தானானா — தன
 தான தந்தனத் தானானா

கும்மியடி பெண்காள் கும்மியடி — ஈசன்
 கோபுர வாசலில் கும்மியடி
 நம்மை யாமும் தான்தோன்றி லிங்கத்தை
 நாடிக் குமமிகொண் டாடுங்கடி — புகழ்

01 பாடிக் குமமிகொண் டாடுங்கடி -- தந்தனத்தானதன்

மட்டுநந் நாடு வளம் கொழிக்கும்
 மண்முனை யாட்சி புகழ் சேர்க்கும்
 கொக்கட்டிச்சோலை அருள்சுரக்கும் — அங்கே
 குருபரன் பூங்கழல் நடம் பயிலும் — எங்கள்

02 குருபரன் பூங்கழல் நடம் பயிலும் — தந்தனத்தானதன்

திடக னெனும்வேடன் தேன் எடுக்க
 திக்கெட்டும் அலைந்து களைப்புற்று
 அடர்வன கொக்கட்டி மரநிழலில் — லிங்கம்
 அமர்ந்திட்ட காட்சியை கண்டுகொண்டான் — லிங்கம்
 03 அமர்ந்திட்ட காட்சியை கண்டுகொண்டான்
 — தந்தனத்தானதன்

உலகநல் நாச்சி அதை அறிந்தே
 ஓடோடிச் சென்றுமே காடழித்தே
 அழகுடன் ஆலயம் அரண்அமைத்தே — பூசைக்
 கான கருமங்கள் செய்தனளாம் — பூசைக்
 04 கான கருமங்கள் செய்தனளாம் — தந்தனத்தானதன்

குளக்கோட்ட மன்னனின் சீர்வரிசை கண்டு
 கோவில் திருப்பணி ஊர்சிறக்க
 அழகுடன் பதினெண் சிறைகளுமே — அங்கு
 ஆர்வமுடன் தொண்டு செய்துவர — அங்கு
 05 ஆர்வமுடன் தொண்டு செய்துவர — தந்தனத்தானதன்

கொள்ளை யிடவந்த போத்துக்கீசர் கூட்டம்
 குடல் நடு நடுங்கியே ஓட்டமிட
 கற்சிலை புல்லுண்டு சாணமிட்ட — காட்சி
 காணக் கிடைக்குமோ கார்குழலே — மீண்டும்

06 காணக் கிடைக்குமோ கார்குழலே — தந்தனத்தானதன்

சங்கமர் பூசை உவந்தேற்றே அங்கு
 சங்கரன் தேவி யுடனிருக்க
 மங்கலம் பொங்க மனைசிறக்க — தேரில்
 வலம் வருவதை பாருங்கடி — தேரில்

07 வலம் வருவதை பாருங்கடி — தந்தனத்தானதன்

கொக்கட்டிச் சோலையில் தேரோட்டம் காண
 கூடிடும் மக்கள் பெருங்கூட்டம்
 திக்കெட்டும் சொக்கர்க்கு புகழாரம் — கண்டு
 தேவி யுமையுள்ளம் ரீங்காரம் — அங்கு

08 தேவி யுமையுள்ளம் ரீங்காரம் — தந்தனத்தானதன்

புல்லுனல் அருவிப் புனலாடி யெழில்
பூவையே! கைநிறை மலர்தூவி
வல்வினை நீக்கும் வடிவுடை — நம்பியின்
வாழ்தலம் வலம்வந்தே கொட்டுங்கடி — கும்மி

09 வாழ்தலம் வலம்வந்தே கொட்டுங்கடி

— தந்தனத்தானதன்

உள்ளம் துய்த்து உருகின்றே நெஞ்சத்
துறுதுணை இல்லிடை உவந்தளிப்பான்
வல்வினை நீக்கிடும் கொக்கட்டிச் சோலைவாழ்
மாதேவன் கழல்தினம் போற்றிசெய்வோம் — எங்கள்

10 மாதேவன் கழல்தினம் போற்றி செய்வோம்

— தந்தனத்தானதன்

மெல்லிசை :

மட்டுநகர் மேன்மையுற மண்முனைப்பெண் ணாட்சிசெய்ய
கொக்கட்டிச் சோலையீசன் அருள்புரிவான் — அங்கே
திக்கெட்டும் வளம்கொழிக்கும் செந்தமி — ழிசைதுலங்கும்
சித்திரத் தேரேறி யவன்வருவான் — முன்னே
சப்பாணிக் கோலத்தில் மகன்வருவான்

வானுயர்ந்த தருக்களிடை தானுயர்ந்த கோபுரத்தில்
கோனுயர்ந்து ஆட்சிசெய்யும் கோலமென்ன — அங்கே
தான்தோன்றி லிங்கமென சக்தியுமை அருகிருக்க
வேண்டுவோர்க்கு வரமருளும் விந்தையென்ன

மன்னன் குளக்கோட்டன் வரிசைகள் செய்ததலம்
அன்னை யுலகநாச்சி அரண்செய்து தொழுததலம்
பின்னை பறங்கியரை பேதலிக்க வைத்ததலம்
அன்னை யுடனீசன் அருள்பொழியும் நல்லதலம்

(வானொலி - பக்தரஞ்சனி)

மெல்லிசை : 2

கொக்கட்டிச் சோலைக்கு வாருங்கள் — எங்கள்
தாந்தோன்றி லிங்கத்தை பாருங்கள்
முத்தமிழ்க் சொல்லெடுத்துப் பாடுங்கள் — ஈசன்
முத்தி யெல்லாம்தருவான் கேளுங்கள் :

மட்டுநகர் வாவிதொட்டு முத்தமிடும் — அங்கே
வானுயர்ந்த சோலைநித்தம் குளிர்பரப்பும்
சத்தியத்தின் பெரும்தலைவன் வாழுமிடம் — அது
தமிழ்க்குலத்தின் வரலாற்றை காத்ததலம்

ஆவணி முதற்பிறையில் கொடியேற்றம் — கூடும்
அடியவ ருள்ளமெல்லா மீடேற்றம்
பெளர்ணமி போய்த்திங்களிலே நீராட்டம் — தூய
பக்திமணம் கமழும்சன் எழில் கோட்டம்

சித்திரத் தேரில் ஐயன் திருஉலா — அடியார்
சேவிக்க தேவியுடன் அருள் உலா
கற்பூர ஆராத்தி ஒளிவிழா — கூத்து
காவடி கரகாட்டம் பெருவிழா!

(வானொலி - பக்தரஞ்சனி)

தாந்தோன்று மீசந்திருத் தாண்டவம் புரிந்தமலை—பழனி
ஆண்டவன் கோவில்கொண்ட தாந்தாமலை — அங்கே
மாண்கூட்டம் விளையாடும் மயில்தோகை விரித்தாடும்
தேன்வண்டு இசைபாடும் சித்தர்மலை — பழனி
ஆண்டவன் கோவில் கொண்ட தாந்தாமலை

குன்றுதோ றாடும் வேலன் குறவள்ளி நங்கையுடன்
விந்தைகள் பலபுரிந்த வேடர்மலை — அது
சிந்தை குளிராவன் தந்தையைத் தினம்வணங்கும்
சந்தணப் பொய்கை கொண்ட தாந்தாமலை

ஐங்கரன் கோவிலுச்சி மலையினிலே — தம்பி
அறுமுகன் கோவிலடி வாரத்திலே
பொங்கல்பா லபிஷேகம் தினம்தோறும் — கந்தன்
புதுமைகள் புரிகின்றான் மனம்தோறும்

ஆடிப்பி றையதனில் கொடியேறி — முருகன்
அருளாட்சி புரிந்திடுவான் மலையேறி
கூடிடும் அடியவர்கள் துயர்போக்கி — இந்த
குவலயம் வாழவைப்பான் குமரேசன்

(வானொலி - பக்தரஞ்சனி)

பல்லவி

கொக்கட்டிச் சோலைவளர் கெங்காதரா — உயர்
தக்ஷண கைலாசா லிங்கேஸ்வரா

அனுபல்லவி

திக்கெட்டும் வளம்பொழியும் கௌரீசா — வரு
விக்கினங்கள் நீக்குமெழில் பரமேசா

சரணம்

தாண்டவ மலையாடும் திருப்பாதம் — தரு
தண்டபாணி மகிழும் உயிர்நாதம்
வேண்டும்நல் லடியார்க்கு அருள்வேதம் — தினம்
விண்ணவரும் போற்றிசெய்ய சிவபோதம்

ஆழிசூ முலகமெல்லாம் அரசாட்சி — நிறை
அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் அருட்காட்சி
ஊழிக்கும் முதல்முடிவாய் ஒரேசாட்சி — அது
ஓங்கார தத்துவத்தின் உயிர்முச்சு.

(வானொலி - பக்தரஞ்சனி)

ஆலயத்தின் அழகுமிகு மூலக் கோபுரம்

எஸ். எஸ். 46

திரு. எஸ். கோபாலசிகந்தம் (46) வெல்லாவெளியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வெல்லவூர்க் கோயில் என்னும் பெயரில் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமானவர். இலக்கிய உலகில் பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றவர். முல்லை, ஒரு கண்ணீர்க் காவியம், கன்னிமலர் ஆகிய கவிதை நூல்களின் ஆசிரியர்.
மட்டக்களப்பின் வரலாறு பண்பாட்டுத் துறைகளில் ஆர்வம் கொண்டு உழைத்து வருபவர்

விபலம்